



NORGES HØYESTERETT

K J E N N E L S E

avsagt 6. oktober 2025 av Høyesterett i avdeling med

dommer Henrik Bull
dommer Borgar Høgetveit Berg
dommer Kine Steinsvik
dommer Knut Erik Sæther
dommer Eyvin Sivertsen

HR-2025-1945-A, (sak nr. 25-106324SIV-HRET)
Anke over Borgarting lagmannsretts kjennelse 17. juni 2025

Pareto Securities AS

(advokat Marius Moursund Gisvold – til
prøve)

mot

Kistefos Investment AS
Kistefos AS

(advokat Helge Skogseth Berg – til prøve)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Steinsvik:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder krav om bevistilgang. Spørsmålet er om et lydopptak fra et forhandlingsmøte der advokater deltok, er omfattet av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5 første ledd.
- (3) I en børsmelding 23. oktober 2023 annonserte Solstad Offshore ASA en sammensatt refinansiering av konsernet. Refinansieringen inkluderte transaksjoner med en av selskapets aksjeeiere, Aker Capital AS, i henhold til en transaksjonsavtale som var inngått samme dag. Transaksjonsavtalen avløste en intensjonsavtale inngått 12. oktober 2023 mellom Aker Capital, Solstad Offshore og et heleid datterselskap av Solstad Offshore.
- (4) Kistefos AS og Kistefos Investment AS (samlet omtalt som Kistefos) reiste 16. mai 2024 sak mot styremedlemmer og daglig leder i Solstad Offshore og mot Aker Capital med krav om erstatning. Kistefos gjør gjeldende at refinansieringen omfatter transaksjoner som forskjellsbehandler aksjeeierne i Solstad Offshore, og at aksjeeierne er påført tap ved at en vesentlig andel av verdiene i Solstad Offshore-konsernet er overført til et nytt selskap til underpris, til fordel for Aker Capital.
- (5) Kistefos anla 16. mai 2024 også en egen sak mot Pareto Securities AS med krav om erstatning for medvirkning og brudd på regler om profesjonsansvar. Pareto hadde oppdrag som finansiell rådgiver for Solstad Offshore i forbindelse med refinansieringen.
- (6) De to sakene anlagt av Kistefos er forent til felles behandling i Oslo tingrett. Hovedforhandling er berammet med oppstart 7. oktober 2025. Saken om bevistilgang som nå står for Høyesterett, er mellom Kistefos og Pareto.
- (7) Kistefos fremsatte en rekke bevisprovokasjoner under saksforberedelsen i tingretten. Blant annet krevde Kistefos at Pareto fremlegger lydopptak selskapet besitter, av digitale møter mellom Solstad Offshore og Aker Capital som Pareto deltok i. Pareto er, som konsesjonspliktig verdipapirforetak, pålagt å ta opptak av all elektronisk kommunikasjon i tilknytning til at det ytes investeringstjenester, jf. verdipapirhandelloven § 9-17. Provokasjonen er i stor utstrekning imøtekommet.
- (8) Saken for Høyesterett gjelder et krav om at retten skal pålegge Pareto å legge frem et lydopptak av et digitalt forhandlingsmøte 9. oktober 2023 mellom Solstad Offshore og Aker Capital – «provokasjon 36». I dette møtet deltok også advokater som representerte henholdsvis Solstad Offshore og Aker Capital. Pareto deltok i møtet som finansiell rådgiver for Solstad Offshore.
- (9) Pareto motsatte seg fremleggelse av lydopptaket under henvisning til at det er omfattet av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5, og at Solstad Offshore og Aker Capital ikke har samtykket i at det legges frem.

- (10) Oslo tingrett kom i kjennelse 28. februar 2025 til at advokatenes deltakelse i møtet innebærer at lydopptaket er undergitt bevisforbud etter tvisteloven § 22-5 første ledd. Pareto kunne dermed ikke pålegges å legge det frem.
- (11) Kistefos anket. Borgarting lagmannsrett avsa kjennelse 17. juni 2025 der punkt 3 i slutningen lyder:
- «Pareto Securities AS pålegges å fremlegge opptak av forhandlingsmøte 9. oktober 2023.»
- (12) Lagmannsretten kom til at bevisforbudet i tvisteloven § 22-5 ikke er til hinder for at Pareto pålegges å legge frem lydopptaket.
- (13) Pareto har anket kjennelsen til Høyesterett. Anken gjelder lovtolkningen.
- (14) Høyesteretts ankeutvalg besluttet 25. august 2025 at ankesaken skal avgjøres av Høyesterett i avdeling med fem dommere, jf. domstolloven § 5 første ledd andre punktum.

Partenes syn på saken

- (15) Ankende part – *Pareto Securities AS* – har i korte trekk anført:
- (16) Når advokater deltar i forhandlinger mellom flere parter, er alle opplysninger som kommer frem i forhandlingene, omfattet av taushetsplikten til advokatene.
- (17) Tvisteloven § 22-5 kan ikke omgås ved pålegg om å fremlegge opptak som avslører opplysninger fra klienten og råd fra advokaten. Forbudet kan heller ikke omgås ved å rette krav om bevis tilgang mot klienten. Det samme må gjelde når kravet er rettet mot en tredjeperson.
- (18) Det er opplysningene som er vernet av bevisforbudet, og det er derfor ikke avgjørende hvem som besitter dem. Vernet faller ikke bort fordi en finansiell rådgiver deltar i forhandlingsmøtet. Deltakelsen er basert på en forutsetning om hemmelighold også fra rådgiverens side.
- (19) En regel som fører til at vernet faller bort i slike tilfeller, vil være i strid med hensynene bak taushetsplikten. Bortfall av vernet vil også være uheldig for en effektiv samhandling mellom samarbeidende parter med den typen interessefellesskap som i saken her.
- (20) Pareto Securities AS har lagt ned slik påstand:
- «1. Borgarting lagmannsretts kjennelse i sak 25-045011ASK-BORG/04, slutningens punkt 3, oppheves.
2. Pareto Securities AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»
- (21) Ankemotpartene – *Kistefos AS og Kistefos Investment AS* – har i korte trekk argumentert slik:
- (22) Bevisforbudet i § 22-5 er ikke til hinder for bevis tilgang.

- (23) Det må skilles mellom informasjon som bare blir delt mellom klient og advokat, og informasjon som også blir delt med forhandlingsmotparter.
- (24) Den sistnevnte informasjonen har ikke det samme vernet, siden hensynet bak bevisforbudet er å verne fortroligheten mellom klienten og advokaten. Unntak kan tenkes ved nære interessefellesskap, eller dersom en advokat i realiteten opptrer for flere parter, men det er i denne saken ikke noe slikt interessefellesskap mellom Solstad Offshore og Aker Capital.
- (25) Kistefos AS og Kistefos Investment AS har nedlagt slik påstand:
- «1. Anken forkastes.
 2. Ankemotparten tilkjennes sakens omkostninger for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett.»

Mitt syn på saken

Sakens spørsmål og Høyesteretts kompetanse

- (26) Saken gjelder videre anke over lagmannsrettens kjennelse. Høyesteretts kompetanse er da begrenset til å gjelde lagmannsrettens saksbehandling og «den generelle rettslige forståelse av en skreven rettsregel», jf. tvisteloven § 30-6 bokstav b og c. I dette ligger at Høyesterett kan prøve lagmannsrettens generelle lovtolkning, men ikke bevisbedømmelsen eller den konkrete rettsanvendelsen. Anken gjelder lagmannsrettens generelle lovtolkning, som Høyesterett kan prøve, jf. § 30-6 bokstav c.
- (27) Lagmannsretten har ved den konkrete vurderingen lagt til grunn at lydopptaket fra møtet som ble holdt 9. oktober 2023, inneholder opplysninger om «noe som er betrodd» advokatene i deres stilling. I begrunnelsen er dette nærmere presisert til «opplysninger advokatene som deltok på møtet fikk i møtet». Slik lagmannsretten vurderte det, var tvisteloven § 22-5 likevel ikke til hinder for at Pareto kunne pålegges å fremlegge lydopptaket fra møtet.
- (28) Høyesteretts prøving av anken må derfor bygge på at lydopptaket inneholder opplysninger som *etter sin karakter* er omfattet av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5. Spørsmålet i saken er om bevisforbudet likevel ikke er til hinder for bevistilgang, fordi opplysningene hver av advokatene fikk i møtet, også ble delt med de øvrige møtedeltakerne, herunder Pareto som var Solstad Offshores finansielle rådgiver.

Bevisforbudet for advokatbetroelser – rettslige utgangspunkter

- (29) Sivilprosessen bygger på prinsippet om fri bevisføring. Partene i sivile saker har rett til å føre de bevis de ønsker, med mindre tvistelovens bevisregler fastsetter unntak, jf. § 21-3 første ledd.
- (30) Etter tvisteloven § 21-4 første ledd skal partene sørge for at saken blir riktig og fullstendig opplyst. Sannhets- og opplysningsplikten innebærer blant annet at partene har plikt til å gi forklaringer og bevistilgang i henhold til § 21-5. Etter denne bestemmelsen plikter

«enhver» å gi forklaring om faktiske forhold og gi tilgang til gjenstander mv. som kan utgjøre bevis i en rettssak, «med de begrensninger som følger av bevisforbud og bevisfritak i kapittel 22 og andre bevisregler i loven». Siktemålet med tvistelovens bevisregler er å i størst mulig grad sikre materielt riktige avgjørelser i saker som behandles av domstolene.

- (31) Tvisteloven § 22-5 inneholder en regel om bevisforbud for forhold som er betrodd enkelte særlige yrkesutøvere, herunder advokater. Første ledd lyder slik:
- «Retten kan ikke ta imot bevis fra ... advokater ... om noe som er betrodd dem i deres stilling.»
- (32) Den som har krav på hemmelighold, kan samtykke i at beviset føres, jf. tredje ledd.
- (33) For de yrkesgruppene som omfattes av bevisforbudet i § 22-5, går altså taushetsplikten om «noe som er betrodd dem i deres stilling» foran vitneplikten. Bevisforbudet er generelt og gjelder uavhengig av bevismiddelets karakter. En parallell bestemmelse om bevisforbud i straffesaker er inntatt i straffeprosessloven § 119.
- (34) For yrkesgrupper som ikke omfattes av § 22-5 og som heller ikke faller inn under § 22-3 om opplysninger underlagt lovbestemt taushetsplikt for offentlig ansatte mv., er utgangspunktet det motsatte: Taushetsplikt etter særlovgivningen står tilbake for opplysningsplikten etter tvisteloven. Paretos taushetsplikt etter verdipapirhandelloven § 10-5 begrenser derfor ikke plikten til å gi bevis tilgang etter tvisteloven.
- (35) Begrunnelsen for bevisforbudet for advokatkommunikasjon i tvisteloven § 22-5 ligger i behovet for vern av tillitsforholdet mellom advokat og klient. Det er en grunnleggende rettssikkerhetsgaranti at fysiske og juridiske personer skal kunne søke juridisk bistand i full fortrolighet. Utveksling av fullstendig og korrekt informasjon mellom advokat og klient er avgjørende for at advokaten skal kunne fylle rollen som uavhengig rådgiver og dermed settes i stand til å gi riktige råd og ved det ivareta klientens rettssikkerhet. Jeg viser til HR-2017-467-A avsnitt 48, HR-2018-699-A avsnitt 25 og 44 og HR-2018-104-A avsnitt 29 følgende, som også gjør rede for den grunnlovsmessige og menneskerettslige forankringen for vernet om advokatkorrespondanse.
- (36) Bevisforbudet omfatter ikke bare opplysninger som klienten selv har «betrodd» advokaten. For å ivareta hensynene bak bevisforbudet er det i rettspraksis lagt til grunn at alt det advokaten i egenskap av sitt yrke og som ledd i et klientforhold innhenter eller får tilgang til på vegne av klienten, omfattes. Også opplysninger om at det eksisterer et klientforhold, klientens identitet, timelister og annet som kan gi grunnlag for slutninger om kontakten advokaten har eller har hatt med klienten eller andre i anledning oppdraget, dekkes, jf. HR-2018-104-A avsnitt 27. Videre omfattes vurderinger advokaten selv har foretatt av det som er betrodd, og de råd han gir til klienten, jf. Rt-2013-1336 avsnitt 26. Det er uten betydning hvilken konkret sak korrespondansen gjelder, eller klientens formål med advokatkontakten, jf. HR-2024-1950-U avsnitt 15. Opplysninger som er alminnelig kjente eller tilgjengelige, faller derimot utenfor, jf. HR-2025-1717-U avsnitt 19 og 20.
- (37) Jeg føyer til at også advokatens medhjelpere er omfattet av taushetsplikten, jf. § 22-5 første ledd andre punktum. Det er enighet mellom partene om at Pareto i dette tilfelle ikke er å anse som medhjelper for Solstad Offshores advokater, men var engasjert direkte av selskapet som finansiell rådgiver.

- (38) Siden bevisforbudet i § 22-5 skal sikre at betrodde opplysninger ikke kommer ut, er det i utgangspunktet uten betydning hvem som besitter beviset, jf. Rt-1999-1066. En person som hadde vært til behandling hos psykiater og psykolog, ble som part i en senere sak etter barneloven fritatt for å fremlegge journalnotater fra behandlingen. På side 1070 i kjennelsen uttaler kjæremålsutvalget at siden reglene om bevisforbud i den tidligere tvistemålsloven var «gitt for å sikre at nærmere bestemte opplysninger ikke kommer ut, må dokumenter som inneholder opplysninger som det er forbudt å motta vitneprov om, nektes fremlagt uten hensyn til hvem som besitter dokumentet». Det er med andre ord opplysningenes karakter som avgjør rekkevidden av bevisforbudet, jf. også HR-2018-1691-U avsnitt 19.

Bevisforbudets rekkevidde der betrodde opplysninger også meddeles tredjeparter

- (39) Kistefos' krav om bevis tilgang er ikke rettet mot advokatene som deltok under møtet 9. oktober 2023. Det er uomtvistet at et slikt krav heller ikke kunne ha blitt etterkommet fra advokatenes side uten samtykke fra klientene. Samtykke til at beviset føres er heller ikke gitt av de to selskapene som i utgangspunktet «har krav på hemmelighold», jf. tvisteloven § 22-5 tredje ledd. Både Solstad Offshore og Aker Capital påberoper seg at bevisforbudet er til hinder for at lydopptaket utleveres til Kistefos.
- (40) Kravet om bevis tilgang er rettet mot Pareto, som har gjort lydopptaket og som dermed besitter det omtvistede beviset. Partene er enige om at det avgjørende for om Pareto må gi bevis tilgang, er om opplysningene – til tross for at de ble meddelt deltakerne i møtet 9. oktober 2023 – likevel er omfattet av bevisforbudet.
- (41) Problemstillingen i det videre er altså hvilken rekkevidde bevisforbudet i § 22-5 har i tilfeller der opplysninger – som etter sin karakter er omfattet av bevisforbudet – også er meddelt en tredjepart. Som nevnt har lagmannsretten i dette tilfellet lagt til grunn at «opplysninger advokatene som deltok på møtet fikk i møtet, er opplysninger om noe som er 'betrodd dem i deres stilling' etter tvisteloven § 22-5 første ledd». Basert på lagmannsrettens vurdering må Høyesterett legge til grunn at lydopptaket inneholder opplysninger som etter sin karakter omfattes av bevisforbudet.
- (42) Jeg kan ikke se at ordlyden i § 22-5 avklarer bevisforbudets rekkevidde i disse tilfellene. Frem til en lovendring i 2007 lød bestemmelsen slik at det ikke kunne føres bevis «om noe som er betrodd» de nevnte yrkesgruppene i deres stilling. Etter endringen kan retten ikke «ta imot bevis fra ... advokater» om noe som er betrodd dem i deres stilling.
- (43) Mens den opprinnelige formuleringen trakk i retning av at karakteren av opplysningene var det avgjørende for bevisforbudets rekkevidde, trekker den nye formuleringen i større grad i retning av at forklaringer eller bevis fra andre enn yrkesutøveren selv, ikke omfattes av bevisforbudet. Forarbeidene til lovendringen i 2007 gir imidlertid ikke klare holdepunkter for at en slik endring var tilsiktet, jf. Ot.prp. nr. 74 (2005-2006) side 36–37. Jeg går ikke nærmere inn på dette, ettersom rekkevidden av bevisforbudet uansett må fastlegges på bakgrunn av rettspraksis.

- (44) Avgjørelsen i Rt-2009-1526 gjaldt avspilling av et lydopptak fra en forsoningssamtale mellom en fengselsprest og to innsatte med tilknytning til kriminelle gjengmiljøer som var i konflikt med hverandre. Fengselspresten var tilstede under hele samtalen, som primært foregikk mellom de to innsatte. Et skjult lydopptak av samtalen, som den ene innsatte gjorde, ble ikke ansett omfattet av bevisforbudet i straffeprosessloven § 119, som svarer til tvisteloven § 22-5. Førstvoterende uttaler i avsnitt 25 at dersom samtalen hadde funnet sted bare mellom presten og den ene av de to innsatte, ville presten hatt forbud mot å forklare seg om innholdet i samtalen. Lydopptak av samtalen kunne da heller ikke ha blitt avspilt. Om betydningen av at samtalen foregikk mellom to innsatte med presten til stede, uttalte førstvoterende i avsnitt 26:

«Straffeprosessloven § 119 første ledd pålegger imidlertid bare presten taushetsplikt. I [den innsatte som gjorde opptaket] har ikke taushetsplikt etter denne bestemmelsen. Partene er enige om at I var berettiget til å avgi vitneforklaring om samtalen. Når B betror seg til både presten og I, vil det med andre ord gjelde to forskjellige regler for deres rett til å videreformidle innholdet i betroelsene. Jeg kan ikke se at prestens taushetsplikt etter § 119 ‘smitter’ over på I. Dermed er det heller ikke i strid med bestemmelsen at I legger frem lydopptak fra samtalen.»

- (45) Overført til vår sak kan det ikke legges til grunn at taushetsplikten advokatene var underlagt på møtet, uten videre «smitter over på» de øvrige møtedeltakerne, noe Pareto heller ikke direkte anfører. Det Pareto gjør gjeldende, er at advokatens taushetsplikt ikke kan omgås ved å rette krav om bevis tilgang mot en tredjepart som besitter de betroede opplysningene.
- (46) I Rt-2009-1526 ble rekkevidden av taushetsplikten ansett avgjørende for rekkevidden av bevisforbudet. Rettspraksis viser samtidig at det er opplysningene – ut fra deres karakter – som er beskyttet av bevisforbudet i § 22-5. Hvem som besitter opplysningene, er derfor ikke uten videre avgjørende. I Rt-2000-1139 hadde eksempelvis en advokat ved en feil videresendt en telefaks mottatt fra klienten med opplysninger underlagt advokatens taushetsplikt, til motparten. Kjæremålsutvalget uttalte på side 1141 at lovgrunnen bak forbudet i den dagjeldende bestemmelsen i tvistemålsloven § 205 – som er videreført i tvisteloven § 22-5 – tilsa at «heller ikke et betrodd dokument som er nådd tredjemann ved en feil fra advokatens side, bør kunne fremlegges for retten». Dokumentet ble derfor ikke tillatt fremlagt.
- (47) I HR-2018-1691-U ble e-poster mellom saksøker og dennes advokat, som saksøkte hadde fått tilgang til, nektet ført som bevis. Ankeutvalget la til grunn at det var uten betydning at personen som hadde meddelt opplysningene til saksøkte, ikke var underlagt taushetsplikt og hadde gitt opplysningene frivillig, jf. avsnitt 21.
- (48) Avgjørelsen i Rt-1999-1066, som jeg tidligere har vært inne på, gjaldt ikke meddelelser til en tredjepart, men uttrykker generelt at bevisforbudet omfatter dokumenter som inneholder opplysninger som det er forbudt å motta vitneprov om, uten hensyn til hvem som besitter dokumentet.
- (49) Hensynene bak bevisforbudet er som nevnt å beskytte fortroligheten mellom advokat og klient. Bevisforbudet i § 22-5 kan ikke gis en videre anvendelse enn det som er nødvendig for å ivareta dette fortrolighetshensynet. En grunnleggende forutsetning for at en tredjepart skal fritas fra å måtte gi bevis tilgang, må ut fra dette være at *taushetsretten* for den som bevisforbudet skal beskytte, er i behold.

- (50) Jeg finner støtte for dette i Tvistemålsutvalgets utredning i NOU 2001: 32 *Rett på sak bind B* side 959. Utvalget drøfter her rekkevidden av taushetsretten for den som *gir* betroelsen – altså klienten – og uttaler at for «betroelser til advokat vil situasjonen regulært være at parten ikke har plikt til å fremlegge korrespondanse med advokaten». Utover dette fremgår det samme sted at i hvilke tilfeller det vil være «taushetsrett for den som har betrodd opplysningene, fortsatt bør reguleres i rettspraksis».
- (51) For advokatkorrespondanse, nærmere bestemt kommunikasjonen mellom advokaten og klienten, vil det altså i utgangspunktet måtte være opp til den som har krav på hemmelighold, om opplysningene skal meddeles retten og motparten, jf. Rt-2004-1668 avsnitt 40. Her er det også uttalt at dette må «gjelde uavhengig av om betroelsene er nedfelt i et dokument som den som har krav på hemmelighold, har rådighet over eller ikke».
- (52) Spørsmålet om bevisforbudet i § 22-5 også omfatter opplysninger som etter sin karakter er vernet, men *som en tredjepart har fått tilgang til*, må, slik jeg ser det, langt på veg bli et spørsmål om den som har krav på hemmelighold, har formidlet opplysningene på en måte som må likestilles med at vedkommende har oppgitt vernet om fortroligheten, og dermed også har oppgitt taushetsretten.
- (53) Det er flere avgjørelser som underbygger at ikke enhver formidling til tredjeparter av opplysninger som etter sin karakter er omfattet av bevisforbudet, innebærer at opplysningene kan kreves fremlagt av motparten i en rettstvist.
- (54) Avgjørelsen i Rt-2013-1336 *Panamax* gjaldt en erstatningssak mot daglig leder i et meglerfirma, som var konkurs. Motparten krevde fremlagt korrespondanse mellom meglerfirmaet og et annet meglerfirma som hadde vært involvert i en del av saksforholdet. Deler av korrespondansen mellom de to meglerfirmaene var sendt på e-post med kopi til det saksøkte firmaets advokat. I avsnitt 28 uttalte ankeutvalget at det ved vurderingen av om korrespondansen var omfattet av bevisforbudsregelen, måtte «legges stor vekt på at det forelå et nært interessefellesskap» mellom meglerfirmaene. Ankeutvalget la til grunn at advokaten «reelt sett» representerte dem begge. Når han hadde et konkret prosessoppdrag og var oppført som kopiadressat i korrespondanse som hadde betydning for oppdraget, måtte korrespondansen anses betrodd advokaten i hans stilling. Krav om bevistilgang ble derfor ikke tatt til følge.
- (55) Samme synspunkt er lagt til grunn i Rt-2013-1719 *Norsk Tillitsmann*. Korrespondanse mellom Norsk Tillitsmann ASA og obligasjonseierne, der også juridiske vurderinger og strategiske råd fra selskapets advokat var inntatt, ble ansett omfattet av bevisforbudet, selv om opplysningene var videreformidlet «som følge av klientens bevisste og frivillige valg», jf. avsnitt 40. Også i denne saken forelå et interessefellesskap mellom klienten og mottakerne av opplysningene.
- (56) HR-2019-2262-U *Gyldenløves gate 38* gjaldt en eiendomstvist der den ene partssiden i saken hadde inngått avtaler med naboer som ikke var parter i saken. Avtalene gjaldt gjennomføringen av rettssaken og virkningen av den. Motpartene i saken krevde bevistilgang til avtalene, men fikk ikke medhold. I avsnitt 12 og 13 uttalte ankeutvalget følgende:

«Slik ankeutvalget forstår det, innebærer avtalene at det er etablert et samarbeidsforhold mellom avtalepartene. I den situasjonen som da foreligger, er det ikke unaturlig at de som er parter i rettssaken, gir sine avtaleparter informasjon om vurderinger som er gitt av partenes advokater i forbindelse med den pågående rettssaken.

Slike vurderinger vil i utgangspunktet være omfattet av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5 første ledd. Utvalget kan ikke se at dette endres ved at vurderingene er tatt inn i avtalene med Langaker og Astrup og på den måten formidlet til dem. Det følger av Rt-2013-1719 avsnitt 40, med videre henvisning til Rt-2013-1336, at 'betroelser' som nevnt i § 22-5 også omfatter informasjon som er kommet til tredjemanns kunnskap fra klienten som følge av klientens bevisste og frivillige valg.»

- (57) Endeling nevner jeg avgjørelsen HR-2020-1487-U *Lime*, som gjaldt påtalemyndighetens krav om beslag i en e-post som en siktet i en straffesak hadde sendt til sin forsvarer. E-posten var også videresendt til tre andre personer. Lagmannsretten hadde lagt til grunn at videresendingen av e-posten *i seg selv* var tilstrekkelig til at den ikke var omfattet av bevisforbudet i straffeprosessloven § 119 første ledd. Ankeutvalget la til grunn at lagmannsretten dermed hadde tatt feil rettslig utgangspunkt. I avsnitt 16 og 17 i kjennelsen uttales følgende:

«Det er ingen automatikk i at vernet etter straffeprosesslova § 119 fell bort ved vidaresending, sjå Rt-2013-1336 avsnitt 29 og 30 motsetnadsvi, Rt-2013-1719 avsnitt 40 og HR-2019-2262-U avsnitt 13.

Det forholdet at advokatkorespondanse er vidaresendt, kan derimot etter ei nærare vurdering av måten det er gjort på, innhaldet i den og omstenda elles innebera at korrespondansen ikkje lenger kan reknast 'betrodd [advokaten i hans] stilling' etter straffeprosesslova § 119.»

- (58) Gjennomgangen av rettspraksis gir etter mitt syn grunnlag for å oppsummere slik:
- (59) Opplysninger som etter sin karakter er omfattet av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5, kan bare kreves fremlagt i den utstrekning den som bevisforbudet skal beskytte, samtykker eller på annen måte må anses for å ha oppgitt vernet om fortrolighet mellom advokat og klient. Opplysningene kan da ikke lenger anses «betrodd», og bevisforbudet vil ikke være til hinder for bevisstilgang. Dette gjelder også der opplysningene er meddelt en tredjepart, eller en tredjepart har fått tilgang til opplysningene på annen måte.
- (60) Den nærmere vurderingen av om og eventuelt hvor langt klienten har oppgitt vernet om fortroligheten, må bli konkret. At opplysninger er formidlet til personer i et nært interessefelleskap eller i et samarbeidsforhold med klienten, innebærer ikke uten videre at taushetsretten også må anses oppgitt i relasjon til andre, herunder motparter i en senere rettstvst. Jeg antar at også motparter i kontraktsforhandlinger etter omstendighetene kan utgjøre et interessefelleskap overfor utenforstående som krever bevisstilgang til opplysninger fra forhandlingene.
- (61) Ved vurderingen av om taushetsretten er i behold, må det, med utgangspunkt i de hensynene som begrunner fortrolighetsvernet, vurderes om det er grunnlag for å skille mellom dem som har fått opplysningene meddelt, og tredjeparter i sin alminnelighet. Sentrale momenter i denne vurderingen er måten opplysningene er brakt videre på,

innholdet i dem og hva som er formålet med at opplysningene er delt, herunder om informasjonsutvekslingen var nødvendig for at advokaten kunne utføre sitt oppdrag.

Lagmannsrettens lovforståelse

- (62) Ut fra den tolkningen av tvisteloven § 22-5 som jeg har redegjort for, må det ved den konkrete lovanvendelsen vurderes om Solstad Offshore og Aker Capital, ved å meddele opplysninger som etter sin karakter er omfattet av bevisforbudet, til deltakerne i møtet 9. oktober 2023, samtidig må anses for å ha oppgitt *taushetsretten i relasjon til Kistefos*, som nå krever opplysningene fremlagt. Det ligger utenfor Høyesteretts kompetanse å foreta den konkrete vurderingen.
- (63) Lagmannsretten har ikke vurdert Kistefos' krav om bevistilgang med et slik rettslig utgangspunkt. Kjennelsen må derfor oppheves, jf. tvisteloven § 30-14 første ledd.
- (64) Heller ikke tingretten har bygget på riktig lovanvendelse ved vurderingen av om opplysningene rammes av bevisforbudet. Jeg finner derfor at både lagmannsrettens og tingrettens kjennelser må oppheves, jf. tvisteloven § 30-15 første ledd. Det er i dette tilfellet hensiktsmessig at kravet om bevistilgang avgjøres av tingretten, jf. § 30-15 første ledd andre punktum.
- (65) Kommunikasjon mellom Pareto og Solstad Offshore og Aker Capital, omfattes i utgangspunktet ikke av bevisforbudet i tvisteloven § 22-5. Dersom tingretten ved den nye behandlingen kommer til at lydopptaket inneholder opplysninger som er omfattet av bevisforbudet, må det derfor vurderes om dette gjelder hele eller bare deler av opptaket, jf. § 26-7 andre ledd andre punktum. Bestemmelsen fastsetter at dersom «bare deler av bevisgjenstanden [er] underlagt bevisforbud eller bevisfritak, skal om mulig det øvrige framlegges», jf. også HR-2018-2403-A avsnitt 42. På samme måte som deler av et dokument kan sladdes, kan tingretten, uten å høre på opptaket, pålegge Pareto å fremlegge deler av opptaket etter nærmere anvisninger.

Konklusjon og sakskostnader

- (66) Jeg er etter dette kommet til at anken fra Pareto fører frem, og at tingrettens og lagmannsrettens kjennelser må oppheves for det som er omtalt som «provokasjon 36», Kistefos' krav om bevistilgang til lydopptaket fra møtet 9. oktober 2023.
- (67) Pareto har vunnet saken for Høyesterett og skal tilkjennes sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Det er ikke grunn til å gjøre unntak fra hovedregelen. Sakskostnadskravet er på 352 800 kroner, og gjelder utgifter til salær for 60 timer arbeid til en timesats på 4 800 kroner, samt påløpt merverdiavgift etter delvis fradrag. I tillegg kommer ankegebyret. Kostnadene anses nødvendige for behandlingen av saken for Høyesterett, og kravet tas til følge, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd.

(68) Jeg stemmer for denne

K J E N N E L S E :

1. Tingrettens og lagmannsrettens kjennelser oppheves så langt lagmannsrettens kjennelse er påanket til Høyesterett.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Kistefos AS og Kistefos Investment AS, en for begge og begge for en, til Pareto Securities AS
360 684 – trehundreogsekstisensekshundreogåttifire – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.

(69) Dommer **Sivertsen:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.

(70) Dommer **Sæther:** Likeså.

(71) Dommar **Høgetveit Berg:** Det same.

(72) Dommer **Bull:** Likeså.

(73) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

K J E N N E L S E :

1. Tingrettens og lagmannsrettens kjennelser oppheves så langt lagmannsrettens kjennelse er påanket til Høyesterett.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Kistefos AS og Kistefos Investment AS, en for begge og begge for en, til Pareto Securities AS
360 684 – trehundreogsekstisensekshundreogåttifire – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.